בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', י' בחשון תשס"ג (16 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י' בחשון**, בשנת תרנ"ט (1898-5659) **הגיע תיאודור הרצל לביקורו הראשון והיחיד בארץ-ישראל**. כאן הוא נפגש עם קיסר גרמניה, ווילהלם השני, לפעם השניה לאחר מפגשם הראשון ימים לפני-כן בתורכיה. באותה פגישה בקושטא הסכים הקיסר להמליץ על התנועה הציונית באזני השולטן התורכי, והבטיח לפגוש את הרצל שנית לכשיגיע לירושלים. על סמך הפגישה המעודדת בקושטא, ציפה הרצל כי פגישתו עם הקיסר בירושלים תניב את תמיכת גרמניה בהקמת מדינה יהודית בארץ-ישראל, וכי הקיסר ישפיע גם על השולטן לתמוך ברעיון. בפגישה שנערכה לא הרחק ממגרש הרוסים, התברר להרצל, כי בין קושטא לירושלים שינה הקיסר את מדיניותו משום התנגדותו הנחרצת של השולטן התורכי לרעיון הציוני.

הרקע לפגישה זו... החלטת הקונגרס הציוני, שתלתה יישוב מסודר של ארץ-ישראל בהסכמת הממשלה התורכית, הטילה חובה על הוועד המרכזי לעשות מאמצים נמרצים כדי לקבל הסכמה כזו. הרצל השתמש בכל אמנותו הדיפלומאטית כדי להשיג את המטרה. שוב התחיל לשאת ולתת עם יועצי השולטן, ואלה הערימו עליו כדרך הדיפלומאטית התורכית: היום נתנו בלבו תקווה ומחר השתמטו מתשובה ישרה. וכשראה הרצל שאי-אפשר להשפיע על השולטן במישרין, הלך בדרך עקיפין. יצא לעיר הבירה של תורכיה בראש משלחת של חברי הוועד הציוני המרכזי, ושם נתקבל על-ידי ווילהלם קיסר גרמניה ששהה שם בדרכו לארץ-ישראל. הרצל הסביר לו דבר תכליתה של התנועה הציונית, וביקש ממנו לסייע למעשה ההיסטורי הגדול, ובייחוד להשפיע על השולטן בעניין זה.

לאחר שבועיים עמדה המשלחת לפני הקיסר שנית בארץ-ישראלגופה. מנהיג הציונים פנה לווילהלם השני בנאום ערוך בסגנון נמלץ: "משלחת בני ישראל נגשת ביראת הכבוד לקיסר הגרמני בארץ שהיתה לפנים ארץ אבותינו. הרבה דורות הלכו ובאו מן הימים ההם שארץ זו היתה עברית. הרי זה כחלום, אבל חלום זה חי במאות אלפי לבבות ומשמש עד היום מקור נחמה לעמנו בימי צרותיו. התנועה הציונית של היום שואפת לפתור את שאלת היהודים יל פי האפשרויות של זמננו ... ארץ אבותינו מוכשרת ליישוב ולעבודה. אתה, אדוני הקיסר, ראית את הארץ – קוראת היא לאנשים לעובדה ולשומרה, ובין אחינו יש הרבה עניים מרודים, והאנשים האלה נכספים לאדמה שיוכלו לעבוד עליה. ורוצים אנו ליצור משתי הצרות – צרת הארץ וצרת העם – מעשה טוב חדש. חושבים אנו שמעשה זה כדאי הוא שבעלי הנפש הגדולים ישתתפו בו, ולפיכך אנו מעיזים לבקש ממך, אדוני הקיסר, להמציא לנו עזרתך הגבוהה בעניין זה. אבל לא היינו מעיזים לעשות זאת, אילו היה במחשבתינו משהו שיכול לגרום הפסד או עלבון למושל הארץ. הכל יודעים שאתה, אדוני הקיסר, ידיד ורע לשולטן ירום הודו, ואין לחשוד בכוונתם של הפונים אליך בבקשה שתואיל בחסדך להיות המתווך בעניין זה." הרצל סיים נאומו בברכה "למלך השלום האדיר הנכנס לעיר הנצח".

על נאומו של מנהיג הציונים השיב "מלך השלום" – לא שלום ממש אלא שלום "מזויין" – תשובה סתמית. "אני מודה לך על דבריך, שעוררו בי עניין רב," אמר הקיסר. "העניין, מכל מקום, טעון עדיין עיון מדוקדק ודיונים נוספים." ווילהלם לא היה מוכשר להיות מתווך בין השולטן התורכי ועם ישראל, שלא חיבב אותו ביותר. זו היתה הטראגיות העמוקה של פגישת גיבור-הרוח היהודי עם גיבור-החרב הגרמני....

[ואלה תולדות ... 2000 \ דברי ימי עם עולם]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום רביעי

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל